

NORGES HØYESTERETT

Den 10. juli 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Webster og Bull i

HR-2015-01480-U, (sak nr. 2015/1170), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Vidar Lind Iversen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte anke fremmet etter straffeprosessloven § 321 annet ledd.
- (2) A ble 22. desember 2014 satt under tiltale for overtredelse av straffeloven § 227 første straffalternativ, straffeloven § 228 første ledd og straffeloven § 257 jf. § 258. Grunnlaget for tiltalen var at han 12. september 2014 hadde truet og utøvet vold mot B og 15. september 2014 stjålet klokker fra samme fornærmede.
- (3) Ved tiltalebeslutning 6. mars 2015 ble A satt under ny tiltale. Den nye tiltalen inkluderte to legemsbeskadigelser under særdeles skjerpene omstendigheter mot henholdsvis C og D, jf. straffeloven § 229 første straffalternativ jf. § 232. Tiltalen omfattet også voldsutøvelse mot F og E, trusler mot og forulemping av polititjenestemenn, samt bæring av kniv på offentlig sted.
- (4) Oslo tingrett avsa dom 17. april 2015. Volden mot C ble henført under straffeloven § 228 første ledd jf. § 232. Punkt 2 i domsslutningen lyder:

"A, født 00.00.1986, dømmes for overtredelse av straffeloven § 229 første straffalternativ jf. § 232, straffeloven § 228 første ledd jf. § 232, straffeloven § 228 første ledd, straffeloven § 227 første straffalternativ, straffeloven § 257 jf. § 258, straffeloven § 326 første ledd nr. 2 og straffeloven § 352a, alt sammenholdt med straffeloven § 62 første ledd, straffeloven § 63

annet ledd og straffeloven § 61 til fengsel i 1 - ett - år og 4 - fire - måneder.

Til fradrag i straffen kommer 207 - tohundreogsyv - dager for utholdt frihetsberøvelse i anledning saken, jf. straffeloven § 60."

(5) I tillegg ble han dømt til å betale erstatning til C, D og E. Han ble frikjent for forholdene som vedrørte F.

(6) A anket bevisvurderingen under skyldspørsmålet for forbrytelsene mot B, C og D. Han begjærte også ny behandling av de sivile kravene. Borgarting lagmannsrett avsa 1. juni 2015 beslutning med slik domsslutning:

"Anken nektes fremmet."

(7) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen, og det er i korte trekk anført:

(8) Det er en saksbehandlingsfeil at lagmannsretten unnlot å vente på innhenting av bevis som ville ha tilbakevist at A stjal klokken 15. september 2014. Det er tvilsomt om lagmannsretten har sett på de aktuelle telefonutskriftene. Lagmannsretten har uriktig kommet til at det er uten betydning om tyveriet fant sted 12. eller 15. september 2014.

(9) Lagmannsrettens begrunnelse er mangelfull når det gjelder domfellelsen for vold mot C og D.

(10) Retten har dessuten lagt for stor vekt på As tidligere domfellelser og det faktum at anmeldelsene kom uavhengig av hverandre.

(11) Det er nedlagt slik påstand:

"Borgarting lagmannsretts beslutning i sak nr. 15-079700AST-BORG/04 oppheves."

(12) *Påtalemyndigheten* slutter seg til lagmannsrettens beslutning. Det er nedlagt slik påstand:

"Anken nektes fremmet."

(13) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling i forbindelse med en ankenektelse i medhold av straffeprosessloven § 321 annet ledd. Denne kan ankeutvalget prøve, jf. § 321 sjettedde.

(14) Beslutning om å nekte anken fremmet etter straffeprosessloven § 321 annet ledd skal være begrunnet, jf. § 321 femte ledd tredje punktum. Begrunnelsen skal vise at lagmannsretten har foretatt en reell overprøving av tingrettens dom på bakgrunn av det som er anført i anken, jf. Rt. 2008 side 1764 avsnitt 104–109. Det må fremgå at de feil som er påberopt ved tingrettens avgjørelse, er oppfattet, og hvorfor det er klart at anken ikke vil føre frem, jf. Rt. 2012 side 1209 avsnitt 7.

(15) Domfellelsen av A for å ha truet og utøvd vold mot B 12. september 2014 og for å ha stjålet flere verdifulle klokker fra ham 15. september 2014 bygger på Bs politiforklaring. B fragikk politiforklaringen under sin forklaring i tingretten, men tingretten kom likevel til at politiforklaringen utvilsomt var riktig.

(16) Tingretten la til grunn at klokketyveriet skjedde om kvelden 15. september fra hans bolig i --- gate i Oslo. Ifølge Bs politiforklaring stormet da A og en annen person ved navn G inn i

leiligheten og stjal klokkene. I tiltalebeslutningen er tidspunktet angitt til en gang mellom kl. 19.00 og kl. 21.30.

- (17) A har på sin side hevdet at klokkene, som siden ble funnet hjemme hos ham, ble overlevert til ham fra B om kvelden 12. september som pant for en gjeld B hadde til ham. I anken til lagmannsretten fremholdt A blant annet at teledata viser basetreff for ham og G andre steder i byen som innebærer at de to umulig kan ha rukket å være i --- gate i det aktuelle tidsrommet den 15. september.
- (18) Lagmannsretten bemerket at det ikke kan ha strafferettslig betydning om tyveriet skjedde 12. eller 15. september. Med dette synes lagmannsretten å ha holdt muligheten åpen for at Bs politiforklaring kan ha vært gal med hensyn til tidspunktet for tyveriet. Gitt den avgjørende betydning som politiforklaringens troverdighet har også med hensyn til om det overhodet fant sted noe tyveri, og for så vidt også med hensyn til om B ble utsatt for trusler og vold 12. september, burde da lagmannsretten ha begrunnet nærmere hvorfor en slik mulig feil i politiforklaringen ikke kan ha betydning for forklaringens troverdighet for øvrig.
- (19) Lagmannsrettens beslutning må etter dette oppheves.
- (20) Avgjørelsen er enstemmig.

SLUTNING :

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Bergljot Webster
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Henrik Bull
(sign.)

Riktig utskrift: